

Yazar Sessizliđi

– Emine Işık · 29 Ocak 2014

Şu günlerde sıkça duyduğum bir cümle var "hımm! sen de yazar sessizliği var!"

Bir çok kez de bana yönlendirilen bir itham oluşmuştur bunun üzerine bir şeyler yazmak istedim, bazı insanlar vardır, toplum veya her hangi bir grupta fazla ön planda olmak istemezler, fazla söz almazlar, fazla konuşmazlar bunun nedenini merak etmiyor değilim ama sonradan fark ettim ki bu sessizliğin bir adı var "Gözlemci" sanırım ben iyi bir gözlemciyim!

Bu tür insanlar ya konuşmaktan vazgeçmiş, belki yaşadıkları bir şekilde onları suskunluğa itmiş olabilir, beyni fazla düşüncelerden karmaşık olabilir, ya da artık kendini ifade etmeye çalışmaktan usanmış olabilir. Ben hangi kategorideyim bilmiyorum :)

Susunluk bazen iyidir, çevrenizde gelişen olayları daha iyi gözlemlemenizi sağlar sonra düşünerek cevap vermek diye bir şey var, bunu yazarlar çok iyi yapıyor, görüyorum.

Yazar sessizliği bana göre yazdığından emin olmaya çalışmaktan kaynaklanıyor, iyi bir gözlemci iyi bir yazar demektir her şeyden önce kişileri analiz edersiniz, duygularını anlamaya çalışırsınız sanırım yazarların romanlarında ki karakterler bu şekilde ortaya çıkıyor, başkasında gördüğü heyecanı, mutluluğu, ifade şeklini, herhangi bir şeye verdiği tepkiyi asla unutmaz mutlaka aklının köşesinde önceden gözlemlediği bu eyler vardır.

Yazar aslında en çok konuşandır konuşmak illa ki dudakların kıpırdamasıyla olacak diye bir şey yok ya! yazarlar yazılarıyla konuşur üstelik bunu en iyi şekilde yaparlar, bir şeyden mi etkilendin, birinden mi etkilendin, bir olaya tepkin mi var, ya da bir şeye çok mu kızdın yaz bir yazı bak gör kaç kişi okuyor, düşünmeye başlıyor, kendince analiz etmeye başlıyor. Yanlış anlaşılmasın hiç konuşulmasın demiyorum ama çevremde gözlemlediğime göre bütün yazarlar bunu yapıyor, iyi de yapıyor müthiş yazılar okuyorum, hatta hayran kalıyorum!

Bir arkadaşımın bir sözü vardı "konuş ama laf olsun diye değil öyle bir konuş ki herkes şapka çıkarsın," bu sözünü sevmiştim ama şu soruyu da sormuştum "iyi ama insan öfkeli anında dur bir düşüneyim senin cevabını vereceğim diyemez ki" demiştim. aldığı cevap muhteşemdi. "Tam da bundan bahsediyorum eğer bunu yapabiliyorsan farklısın. Kardeşim! her insan konuşur ama bir kaç saniye düşünen konuşmaktan da öteye geçer." yoksa diğer konuşanlardan ne farkın kalır.

Kalemimi oynatanlar bunu çok sık yapıyor bugün şahit oldum, şimdi size tanık olduğum olayı anlatmayacağım çok uzun sürer ama şunu söyleyebilirim ki "yazar sessizliğine ve sakinliğine şahit oldum" içimden peh! adam ne kadar sakin diye geçirdim, karşısında durmadan konuşan adama karşı oldukça sakin ve verdiği cevaplar oldukça nazikti içimden acaba yazar olabilir mi ki diye geçirdim ve Bingo! hemde kitabını okuduğum bir yazar çıktı, yazar sessizliğine bir kez daha şahit oldum.

Yazar sessizliği farklıdır diliyle konuşmaz kalemiyle konuşur, düşünceleriyle konuşur.

Şimdi diyeceksiniz ki bunu yapan sadece yazarlar değil ki, evet haklısınız sadece yazarlar değil ama gerçekten onların bir farkı var ifade edemediğim bir fark.

Duyularınız ağırdır, insanlara kendinizi ifade etmekten bıkmış olabilir veya konuşmayı sevmiyor

olabilirsiniz ya da kişiliğiniz böyledir, bu tür insanlara fazla özen gösteririm neden bilmiyorum ama hüzünlü bir mizacları vardır, ama konuştuğunuz zamana hiç beklemediğiniz bir kişilikle karşılaşırsınız sizi oldukça şaşırtan, işte bu yüzden bu tür insanlara karşı ön yargılı değilimdir, genelde gözlemlerim :) Konuşmadan önce gözlemek iyidir iyi! ben çok sık yapıyorum çokta memnun kalıyorum, hiç aksi olmadı "Allah göstermesin" Sessizliğe bürünmüş insan her zaman içi dolup taşan insandır gözlemlerime dayanarak yazıyorum.

Gözlemlerinizin bol, sözlerinizin muhteşem olduğu bir hayat diliyorum.

Sevgiyle kalın...